



ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2025/813

z dnia 25 kwietnia 2025 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2025/814 z dnia 25 kwietnia 2025 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii ⁽¹⁾,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 ⁽²⁾ nadaje skuteczność środkom przewidzianym w decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 ⁽³⁾.
- (2) W dniu 16 stycznia 2025 r. Komitet Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ), powołany na mocy rezolucji nr 1970 (2011) dotyczącej Libii, przyjął rezolucję nr 2769 (2025), która wprowadza dwa zwolnienia z embarga na broń nałożonego na mocy rezolucji nr 1970 (2011).
- (3) Ponadto rezolucja nr 2769 (2025) wprowadza nowe kryterium umieszczenia w wykazie w odniesieniu do zamrożenia aktywów i zakazu udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych. Zmienia ona również zakres środków nałożonych na Libijski Urząd ds. Inwestycji (LIA).
- (4) Zmiany te są objęte zakresem stosowania Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zatem do ich wdrożenia niezbędne jest działanie regulacyjne na poziomie Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych zmian we wszystkich państwach członkowskich.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/44,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/44 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się punkty w brzmieniu:

„j) »usługi pośrednictwa« oznaczają:

- (i) negocjowanie lub zawieranie transakcji zakupu, sprzedaży lub dostawy towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych z państwa trzeciego do jakiegokolwiek innego państwa trzeciego; lub
- (ii) sprzedaż lub zakup towarów i technologii lub usług finansowych i technicznych, które znajdują się w państwach trzecich, w celu ich przekazania do innego państwa trzeciego;

k) »finansowanie lub pomoc finansowa« oznaczają wszelkie działania, niezależnie od konkretnego sposobu, w ramach których dana osoba fizyczna lub prawna, dany podmiot lub dany organ, warunkowo lub bezwarunkowo, udziela lub zobowiązuje się udzielić z własnych środków finansowych lub zasobów gospodarczych między innymi dotacji, pożyczek, gwarancji, gwarancji ubezpieczeniowych, gwarancji należytego wykonania zobowiązania, akredytyw, kredytów dostawcy, kredytów nabywcy, zaliczek importowych lub eksportowych oraz wszelkiego rodzaju produktów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, w tym ubezpieczeń kredytów eksportowych. Płatności, a także warunki zapłaty uzgodnionej ceny za towar lub usługę, zgodnie ze zwykłą praktyką gospodarczą, nie stanowią finansowania ani pomocy finansowej;

⁽¹⁾ Dz.U. L, 2025/814, 28.4.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2025/814/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/44/oj>).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylająca decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. L 206 z 1.8.2015, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1333/oj>).

- l) »właściwe organy« oznaczają właściwe organy państw członkowskich wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku IV.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Zakazuje się:

- a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionego w załączniku I – niezależnie od tego, czy przedmiotowy sprzęt pochodzi z Unii – na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z Libii lub do użytku w Libii;
- b) bezpośredniego lub pośredniego udzielania osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom w Libii lub do użytku w Libii pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionym w załączniku I;
- c) bezpośredniego lub pośredniego udzielania finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionym w załączniku I, na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub na potrzeby udzielania powiązanej pomocy technicznej na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z Libii lub do użytku w Libii;
- d) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–c).

2. Zakazuje się nabywania w Libii, przywozu lub transportu z tego państwa sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, wyszczególnionego w załączniku I, niezależnie od tego, czy pochodzi on z Libii.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo do Libii wyłącznie do użytku osobistego personelu ONZ, personelu Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub wywóz sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeżeli ustalą, że sprzęt ten jest przeznaczony wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy mogą zezwolić na udzielanie pomocy technicznej, finansowania i pomocy finansowej związanych ze sprzętem, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych, na warunkach, jakie uznają za stosowne, jeżeli ustalą, że sprzęt ten jest przeznaczony wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Zakazuje się sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, towarów i technologii wymienionych we wspólnym wykazie uzbrojenia Unii Europejskiej (*) (»wspólny wykaz uzbrojenia«), a także broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji zdefiniowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 (**), niezależnie od tego, czy pochodzą z Unii, na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z Libii lub do użytku w Libii.

2. Zakazuje się:

- a) bezpośredniego lub pośredniego udzielania pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub z bronią palną, jej częściami i istotnymi komponentami oraz amunicją zdefiniowanymi w rozporządzeniu (UE) nr 258/2012 lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem takich przedmiotów, na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z Libii lub do użytku w Libii;
- b) bezpośredniego lub pośredniego udzielania finansowania lub pomocy finansowej związanych z towarami i technologiami wymienionymi we wspólnym wykazie uzbrojenia lub z bronią palną, jej częściami i istotnymi komponentami oraz amunicją zdefiniowanymi w rozporządzeniu (UE) nr 258/2012 na potrzeby sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub na potrzeby udzielania powiązanej pomocy technicznej lub usług pośrednictwa na rzecz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z Libii lub do użytku w Libii;
- c) bezpośredniego lub pośredniego udzielania pomocy technicznej, finansowania lub pomocy finansowej związanych z zapewnianiem uzbrojonego najemnego personelu wojskowego w Libii lub do użytku w Libii;

- d) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a)–c).

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do:

- a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego służącego wyłącznie celom humanitarnym lub ochronnym lub udzielania związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej;
- b) odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo do Libii wyłącznie do użytku osobistego personelu ONZ, personelu Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego;
- c) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu nieśmiertelnościowego sprzętu wojskowego służącego wyłącznie do zapewnienia rządowi Libii wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa lub rozbrojenia lub udzielania powiązanej pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, lub na udzielenie pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej, o których mowa w ust. 2, pod warunkiem że Komitet Sankcji uprzednio zatwierdził taką sprzedaż, dostawę, takie przekazanie lub taki wywóz, lub udzielenie powiązanej pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, lub na udzielenie pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej, o których mowa w ust. 2, służących wyłącznie do zapewnienia rządowi Libii wsparcia w dziedzinie bezpieczeństwa lub rozbrojenia, pod warunkiem że Komitet Sankcji uprzednio zatwierdził taką sprzedaż, dostawę, takie przekazanie lub taki wywóz, lub udzielenie powiązanej pomocy technicznej, usług pośrednictwa, finansowania lub pomocy finansowej.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 właściwe organy mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazanie lub wywóz broni, broni lekkiej i powiązanych materiałów, wywożonych czasowo do Libii do wyłącznego użytku personelu ONZ, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personelu pomocniczego, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomiło z wyprzedzeniem Komitet Sankcji, a komitet ten w ciągu pięciu dni roboczych od powiadomienia nie wyraził sprzeciwu wobec takiego działania.

7. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do udzielania przez państwa członkowskie libijskim siłom bezpieczeństwa pomocy technicznej, o której mowa w ust. 2, mającej na celu wyłącznie wspieranie procesu ponownego zjednoczenia libijskich instytucji wojskowych i instytucji bezpieczeństwa, a także do tymczasowego wprowadzania do Libii towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, przeznaczonych wyłącznie do użytku dostawców takiej pomocy technicznej spoza Libii, na potrzeby dostarczania takiej pomocy lub do celów ich ochrony, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomiło z wyprzedzeniem Komitet Sankcji.

8. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do samolotów wojskowych lub okrętów marynarki wojennej czasowo wprowadzanych na terytorium Libii przez państwo członkowskie wyłącznie w celu dostarczenia przedmiotów lub ułatwienia działań w innym przypadku wyłączonych z zakresu ust. 1 i 2 lub nieobjętych tymi ustępami, w tym pomocy humanitarnej, a także do towarów i technologii, o których mowa w ust. 1, przeznaczonych do celów obronnych, które pozostają przez cały czas na pokładzie okrętu lub samolotu podczas tymczasowego pobytu w Libii, lub w rękach osoby należącej do personelu spoza Libii, która tymczasowo opuściła taki okręt lub samolot.

(*) Najnowszą wersję opublikowano w Dz.U. C, C/2024/1945, 1.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1945/oj>.

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012 z dnia 14 marca 2012 r. wdrażające art. 10 Protokołu Narodów Zjednoczonych przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniające Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (protokół NZ w sprawie broni palnej), oraz ustanawiające zezwolenia na wywóz i środki dotyczące przywozu i tranzytu dla broni palnej, jej części i komponentów oraz amunicji (Dz. U. L 94 z 30.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/258/oj>).”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Zakazuje się przywozu z Libii, nabywania w Libii lub przekazywania z Libii, bezpośrednio lub pośrednio, towarów i technologii wymienionych we wspólnym wykazie uzbrojenia, a także broni palnej, jej części i istotnych komponentów oraz amunicji zdefiniowanych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2012, niezależnie od tego, czy pochodzą z terytorium Libii.”;

5) art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W załączniku II wymienia się osoby fizyczne lub prawne, podmioty i organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet Sankcji zgodnie z pkt 22 rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011), pkt 19, 22 lub 23 rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011), pkt 4 rezolucji RB ONZ nr 2174 (2014), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2213 (2015), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2362 (2017), pkt 11 rezolucji RB ONZ nr 2441 (2018) lub pkt 18 rezolucji RB ONZ nr 2769 (2025).”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

1. Po powiadomieniu przez dane państwo członkowskie Komitetu Sankcji i pod warunkiem że Komitet Sankcji zatwierdził wykorzystanie zamrożonych rezerw gotówkowych, o których mowa w pkt 14 rezolucji RB ONZ nr 2769 (2025), który obejmuje konsultacje z rządem Libii, i zgodnie z nim, właściwe organy tego państwa członkowskiego zezwalają na wykorzystanie zamrożonych rezerw gotówkowych należących do podmiotu wymienionego pod pozycją nr 1 w załączniku VI wyłącznie do celów inwestycji w:

a) depozyty terminowe o niskim ryzyku w odpowiedniej instytucji finansowej wybranej przez podmiot wymieniony w pozycji nr 1 w załączniku VI i znajdującej się w państwie członkowskim, w którym środki finansowe zostały zamrożone, w przypadku zamrożonych rezerw gotówkowych, o których mowa w »zaleceniu 7.1«, o którym mowa w rezolucji RB ONZ 2769(2025); lub

b) instrumenty o stałej kwocie dochodu, w przypadku zamrożonych rezerw gotówkowych, o których mowa w »zaleceniu 7.2«, o którym mowa w rezolucji RB ONZ 2769(2025),

zgodnie z zatwierdzeniem przez Komitet Sankcji.

2. Depozyty terminowe o niskim ryzyku, o których mowa w ust. 1 lit. a), oraz naliczone od nich odsetki pozostają zamrożone. Instrumenty o stałej kwocie dochodu, o których mowa w ust. 1 lit. b), oraz naliczone od nich odsetki, pozostają zamrożone. Każda reinwestycja podlega procedurze, o której mowa w ust. 1.

3. Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie ust. 1 w terminie dwóch tygodni od udzielenia zezwolenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 kwietnia 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

A. SZLAPKA